

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. , 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: С.Г.Г.

при участието на секретаря Л.Д.Б.

като разглежда докладваното от С.Г.Г. Гражданско дело № 20231860100463 по
описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 530 – чл. 541 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/,
във връзка с чл. 19 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Производството по делото е образувано по молба на П. В. Х. с ЕГН *****, със
съдебен адрес: гр.*****, ул. „*****“ № 42, ет. 3, чрез адв.И. А.. В молбата молителката
твърди, че при раждането ѝ е била записана с името П. В. Х.. Родителите ѝ от раждането ѝ,
както и всички нейни роднини и приятели са я наричали и продължават да се обръщат към
нея с името *****. В училище също са я възприемали с името *****. С това име е
известна и към момента сред близки, познати, приятели, колеги и в медиите, както в
България, така и в чужбина. Несъответствието между нейното собствено име и това, с което
е известна в обществото ѝ създава много проблеми, както от административен, така и от
битов характер. Това и ред други неудобства налага да поиска по съдебен ред официална
промяна в изписване на собственото ѝ име в документите ѝ за самоличност. В тази връзка, с
промяна на собственото ѝ име, иска да уеднакви всички издадени ѝ документи, като
удостоверения, сертификати, както и статии, писани в медиите за нея, като отново
подчертава, че в обществото е известна със собственото си име *****, вместо с това, което
е вписано в акта ѝ за раждане. Молителката твърди, че в района на югоизточна България, от
където е семейството ѝ никой не употребява името П., а вместо него е разпространено името
„*****“. Молителката моли на основание чл. 19 от Закона за гражданска регистрация,
съдът да постанови решение, с което да допусне промяна на собственото ѝ име от „П.“ на
„*****“.

В проведеното съдебно заседание молителят лично и чрез процесуалния си представител,
поддържа молбата, като сочи, че са налице важни обстоятелства, които обуславят исканата

промяна на личното му име.

Районен съд-*****, първи състав, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, съгласно чл. 235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Видно е от приети по делото писмени доказателства: Удостоверение за раждане; Свидетелство за съдимост; Статии в медиите; Сертификати и удостоверения, че молителя носи лично, бащино и фамилно име „П. В. Х.“.

От разпита на свидетеля В.Т., се установява, че познава лицето П. В. Х., но за името, с което е изписана в личната карта, разбрала в доста по-късни години. Както тя, така и приятели, близки, колеги, всички към нея се обръщали с името „*****“. Знае, че в края, от който е тя – *****, към жените, които носят това име, се обръщат с името „*****“. Всички около нея така я наричали и тя така се възприемала. Разбрала, че по лична карта е „П.“, години по-късно във връзка с професионалната работа. В детските ѝ години е наричана „П.“. ***** в последните години се занимавала с животновъдство и е защитник на правата на земеделските производители. В тази връзка имала активна публична дейност. Продължавала да има и ангажменти с Министерството на земеделието. Посещавала различни комисии и в Народното събрание. Когато ѝ се обаждали - търсят „*****“. Така се обръщали към нея и колегите, и приятелите ѝ. В медиите бил позната с името „*****“. Скоро имало проблем, тъй като, за да я допуснат на едно място, са я написали „*****“, а представяйки лична карта са видели името „П.“ и не са я допуснали, понеже трябвало да докаже, че е същото лице. Имала отношения с Австралия понеже съпругът ѝ живеел там и също имал проблеми заради това несъответствие.

При така установената фактическа обстановка, съдът възприе следните правни съображения:

Молбата е ОСНОВАТЕЛНА.

I. По характера на съдебното производство.

Предметът на производството е установяване наличието на предпоставки, обуславящи допустимост на промяна на вписано в регистъра на населението обстоятелство - името на личността. В обществен интерес е стабилност и достоверност на отразените в този регистър данни, поради което именно и за допускане промяната е необходимо и достатъчно да се установи, че съществува значимо от гледна точка на обществото обстоятелство, обуславящо пренебрегване на стабилността досежно вписаните в регистъра данни. Ето защо, съдът счита, че производството по промяна на името е охранително по своя характер. По изложените съображения решението по чл. 19 от ЗГР е израз не на правосъдната компетентност на съда (като охранителен акт решението не се издава в името на народа – арг. от чл. 118 от КРБ), а на предвидената в чл. 2, in fine от ГПК компетентност да оказва съдействие при упражняването на лични права. Сега действащият закон не установява особени изисквания за производството, поради което съдът приема, че искането следва да се разгледа при общите правила на охранителното производство – чл. 530 – чл. 541 от ГПК, съгласно които производството се развива едностранно - с участието на молителя и съда.

Няма пречка обаче, макар и при липса на изрична правна норма, даваща право на участие на прокуратурата при този вид дела, т.е. при разглеждането на молбите по чл. 19 от ЗГР, в производството да вземе участие и прокурор. Този извод съдът прави по арг. на чл. 537, ал. 3 от ГПК, според който за защита на обществения интерес, законодателят е предвидил правомощие на прокуратурата да иска отмяна на издадения акт, когато той е постановен в нарушение на закона. След като е предвидена възможност прокурорът да може да иска отмяна на вече издаден охранителен акт, то по аргумент на по - силното основание, няма пречка да вземе участие и в самия процес по издаването му, в който да изложи съображенията си във връзка с него. В тази връзка настоящия съдебен състав следва да отбележи, че съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗГР - „Промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това”. В случая молителя е поискал с молбата си промяна на личното си име, като е сезирал с молбата си Районен съд-*****. След като за местната подсъдност не се следи служебно, а тя се определя от волята на молителя, той единствен може да прецени кой родово компетентен съд да сезира. Веднъж сезирал определен родово компетентен съд обаче, молителят не разполага с предвидена в закона процесуална възможност да поиска прекратяване на производството и изпращане на делото на друг съд. В тази хипотеза, първоначално сезираният съд също не разполага с процесуална възможност да прекрати производството и да го изпрати на друг родово компетентен съд. В този смисъл е определение № 187 от 16.04.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 197/2009 г., III г. о., ГК, - задължително за настоящия съд, в което е прието, че установената в чл. 531, ал. 2 от ГПК подсъдност по характера си е местна и е за улеснение на молителите. За нея, при съответно приложение на общите правила на исковия процес, съдът не следи служебно, по арг. от чл. 119, ал. 1 и 2 от ГПК и чл. 533 от ГПК - тя не е условие за издаване на искания акт. В случая не се твърди, а не се и установява по делото собственото, бащиното и фамилното име на молителя да са осмиващи, опозоряващи и обществено неприемливи, с оглед на което произнасянето на настоящия съдебен състав е ограничено до това налице ли са „важни” обстоятелства, които да обуславят допускане на исканата промяна, което е предмет на установяване и доказване в настоящото съдебно производство. В закона не са посочени какви обстоятелства следва да се преценяват като „важни”, за да са основание за промяна на името, т.е. липсва легална дефиниция на това понятие. Законодателят е предоставил на съда във всеки конкретен случай да преценява, дали изложените пред него доводи за направеното искане за промяна на име представляват „важни” такива по смисъла на закона. В тази връзка следва да се съобразят и решенията на ВКС по чл. 290 от ГПК и с които се цели преодоляване на противоречивата практика на съдилищата и точното прилагане на закона по отношение на това какво се влага под „важни обстоятелства” по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР. В решение № 346/25.11.2011 г. по гр. дело № 1387/2010 г. на III ГО на ВКС, решение № 680 от 11.01.2011 г. по гр. дело № 1164/2009 г. на IV ГО на ВКС и решение № 507 от 22.10.2010 г. по гр. дело № 227/2010 г. на III ГО на ВКС, изрично е посочено, че значимостта на обстоятелствата следва да се преценяват в контекста на всеки

отделен случай, като се имат предвид основните принципи на гражданското право и обществения морал, важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР. Настоящият съдебен състав счита, че в случая, при преценка на доказателствата по делото в тяхната съвкупност се установи наличие на „важни“ по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР обстоятелства, които обосновават исканата от молителя промяна на носеното от него лично име.

II. По молбата с правна квалификация чл. 19 от ЗГР.

Според чл. 19, ал. 1 и ал.2 от ЗГР промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. Името представлява постоянно словесно обозначение на физическото лице, което служи за неговата индивидуализация, идентификация и отличаване от останалите физически лица, поради което законът допуска да бъде променяно само по изключение, при наличие на някоя от посочените по - горе предпоставки, каквато в случая съдът намира, че е налице. Името е призвано да обезпечи и определени обществени функции, в т.ч. и да индивидуализира личността при участието ѝ в социалния живот. Правото на име е субективно, лично, неотчуждимо и неотменимо право от категорията на естествените, свързано с определен гражданскоправен субект. Юридически то е уредено с императивни правни норми. Промяната на името е регламентирана като потестативно право, което възниква при точно определени от закона основания и се упражнява по предвиден в ГПК ред /в този смисъл е решение № 256 от 29.04.2004 г. по гр. д. № 513/2003 г., II г. о. на ВКС/. Законодателят определя името като съставно, състоящо се от три части - собствено, бащино и фамилно, като всяка от тези части се използва при различни условия на социално общуване. В тази връзка и законът установява различни критерии за формиране на различните части на името - пълна свобода при подбора на собственото име, през вариантите за фамилно име, до стриктно указани правила за съдържанието на бащиното име.

В случая се иска промяна на личното име на молителя от „П.“, което да бъде променено на „*****“. От представените по делото официални свидетелстващи документи /Копие от акт за раждане; Свидетелство за съдимост/, доказващи с обвързваща съда материална доказателствена сила, че фактите предмет на изявление на органа, са се осъществили така, както е посочено в него - чл. 179 от ГПК, във връзка с чл. 540 от ГПК, се установява, че понастоящем молителя фигурира в регистрите на населението с лично име „П.“, бащино име „В.“ и с фамилно име „Х.“, противното не се установи по делото. От събраните по делото писмени доказателства, се установява, че в обществото, при условията на ежедневно му професионално и социално общуване, молителя в професионалните си живот и контакти е използвал и е известен с лично име „*****“. С оглед горното, може да се направи извод, че молителя П. В. Х., търпи неудобство от факта, че в регистрите за населението и в обществото, при условията на социално общуване е индивидуализиран с различни имена. Като се има предвид това, а и че името е и право на лицето, призвано да отстоява неговата индивидуалност, като то следва да бъде използвано реално за идентифициране на лицето, както в семейството, така и при социалните му контакти извън рамките на последното,

където именно намира приложение, то в конкретният случай се установява, че провеждането на възложената от закона идентификационна функция създава и емоционален дискомфорт у молителя П. В. Х. и е породило реален риск от засягане процеса на социалната и професионалната му адаптация. С оглед доказаното по безспорен начин, че молителя П. В. Х. в действителност се идентифицира с лично име „*****“, а не със сегашното си лично име, съдът прави извод, че са налице “важни обстоятелства” по смисъла на чл. 19 от ЗГР обуславящи промяна на личното име на молителя.

Ето защо съдът намира, че за молителя е налице законен интерес да бъде променено личното име на молителя от „П.“ на „*****“. Налице са важни обстоятелства по смисъла на чл. 19 от ЗГР, които са направили лично и обществено неудобно за него носенето на името в частта, в която се иска промяна.

С оглед на изложеното молбата следва да се уважи, като се допусне исканата промяна на личното име на молителя.

Предвид гореизложеното, Районен съд-*****, първи състав

РЕШИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА на личното име на лицето П. В. Х. с ЕГН *****, като в документите му за самоличност и в актовете книги, вместо фамилно име „П.“, следва да бъде вписано лично име „*****“, като занапред (ex nunc), имената на молителя П. В. Х. с ЕГН *****, следва да се четат: ***** В. Х. с ЕГН *****.

ЗАВЕРЕН ПРЕПИС от решението да се изпрати служебно на общинската администрация по постоянния адрес на лицето за отбелязване в актовете за гражданско състояние, копие от същото да се изпрати на Териториално звено “ГРАО” – Община *****, ***** област, за вписване на промененото име, както и на съответната служба “Бюро съдимост” за сведение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Районен съд – *****: _____